

Reiseblogg, juni 2024

Internasjonal sommerskole i Valais, Sveits

09. juni 2024, reiste 8 spente sosantstudenter og 1 minst-likespent sosantforeleser fra NTNU til den fransktalende Alpe-kantonen Valais, sør-vest i Sveits. Her ble vi spleiset sammen med 6 rumenske og 3 sveitsiske studenter + forelesere. Regionalt senter for studier av alpine populasjoner (CREPA) stilte også til disposisjon en knippe lokale eksperter.

Innkvartert i en sveitsisk gåte, altså en stor hytte som siden middelalderen har gitt losji for reisende eller pilegrimer, satt vi hverandre i stevne over 8 dager og 7 netter. Målet var å utforske muligheter og begrensninger for samliv mellom mennesker, dyr, planter i en tid hvor alt annet enn menneskelig liv trues med utryddelse.

På besøk i alpehytten!

Her spises det ostekake.

Heidi forsøker å intervju en plante.

Omvisning på meieriet.

Mandags formiddag gikk med til en kort teoretisk innføring i flerarts-antropologi og flerarts-etnografi, foruten multisensorisk etnografi. Vi lærte blant annet hvordan intervju en plante :)

Etter lunsj gikk turen først til det lokale museet. Her ble vi kjent med lokale kuratorer som i utstillingen «Faire avec» («klare seg med») forsøkte å se for seg hvordan området kom til å se ut i fremtiden når utetemperaturen har steget til over 40 grader, skoggrensen har flyttet seg oppover fjellsidene og alt som er igjen av isbreene er en liten dam. Utstillingen bestod av ting menneskene brukte før dette, og spurte om det var noe her menneskene i 2080 kunne (gjen)bruke nå som strømforsyningen fra vannkraft hadde opphørt.

Før middag rakk vi også en tur innom det lokale meieriet. Inne i meierifabrikken observerte vi arbeidere som produserte lokal ost basert på melk fra 36 sammen-sluttede lokale bønder. Osten ble brukt til å

lage Raclette, som er en sveitsisk rett som tradisjonelt består av smeltet ost som serveres med poteter og sylteagurk.

Selvsagt lagde og spiste vi raclette på gîte'en samme kveld. Etter middag gikk det i bordfotball og ligretto. Før kvelden var omme hadde alle funnet tonen.

Tirsdag gikk turen til en lokal alpehage. I alpehagen lærte vi om det komplekse samspillet mellom planter, dyr og mennesker. Vi trengte ikke vandre rundt så lenge før vi innså hvordan disse tre formene for liv forutsatte hverandre.

Lunsjen i det fri tok NTNU studentene ansvar for i form av 24 morgensmurte norske matpakker med mellomleggs papir inklusive personlig håndtegnede dedikasjoner til hver enkelt. Foreleser Martin holdt matpakkekåseri. På kvelden var det tur for middag, romanian style.

Kyi Kyi bestiger en tind! Vi leker juv-turister.

Nok et forsøk på å intervjuje planter.

Hedda undersøker hva hun kan 'klare seg med', mens Stephanie viser at hun ikke kan klare seg uten mobiltelefonen.

På besøk i alpehagen. Eva med caps og solbriller i bakgrunnen.

Onsdag var den store menneske-ulv-bjørn dagen. Som i Norge, så også i de Valaiske alpene og i de rumenske Karpatene: mennesker og rovdyr som deler omgivelser på godt og ondt. På kvelden serverte NTNU delegasjonen den urnorske retten syrisk moussaka m/ chapatis.

Torsdag gikk turen til en lokal alpehytte. Her lærte vi at representanter for lokalbefolkningen sørger over isbretap og tap av biologisk mangfold, og svarer med å iscenesette rituelle isbrefarvel eller be ulvebønner.

Fredag utforsket vi relasjonen mellom turister og juv- og kløft formasjoner: uten visse bergarter, ingen turister. Og uten turister blir det vel så som så med inntekter, osv. osv.

Lørdag var den store dagen: Gruppesentrasjoner etterfulgt av utflukt til en lokalmat/ vin/ musikk festival i nabolandsbyen.

Søndag bar det hjemover til Trondheim, men vi rakk innom den idylliske parken i Genève på veien. I parken ble det selvsagt spilt mer ligretto.

Christian, Heidi, Mikkel, William og Kyi Kyi spiller Ligretto.